

تو ایا بود همسر که داشتید

وزارت فرهنگ

اداره کل اوقاف

تعلیمات دینی

برای سال دوم و پنجم

خطاب بر نام مصوب شصده پنجاه و سریمن جلسه شورای عالی فرهنگ

حجّ چاپ محفوظ

بهار تمام کشور ۵ ریال

۱۳۲۸

چاپخانهٔ علی‌کبر علمی شرکت

تو آن بود، هر سه که داشتند

وزارت فرهنگ

تعیینات دیپ

برای سال دوم دبستانها

نمطابق برآمده متصوّب شصده و پنجاه و سویمین جلسه شورایعالی فرهنگ

حثّ چاپ محفوظ

بهار، در تمام کشور ۲۰ ریال

۱۳۴۸

کتابخانه علی اکبر علی دشنه

مهد مه

از آنچه که سرمهی از تاکلیف و فحاشی معاوی است مثلاً
و دواخه حالمیت بر قدر است و این معتقدات اگر از دودانگه دارند
اطفال بخوبی کردند با اینکه حادثه و تغیری نایل شدند تحویل بود
وزارت فرمدند لازم دید که نسبت باین موضوع توجه بسیاری بعلی آورد
و حظی اسلامی را که اطلاع داشت با این سبب ترقی طبع معرفت پژوهیت
تمدن و زروری اتفاقی داشتند و درین جایعه ایرانی می‌باشد بصورت پیشنهاد
ومطلعی در دسترس کودکانی اهر و زره دان فردا می‌شور قرار داشد.
برای رسیدن باین مقصد و نیت در برآمد تعیین شد که می‌باشد تجذیب نظر
کامل این افراد برای این هدف باشند که بتوانند با افراد دشمن دیگر
و اشخاص آنها در روزهای این اتفاق با خواص علیاً و فروع دین فرا حکمه باشند
اخلاقی و امنیتی سراسر و اقل اقتضای چند جزوی از قرآن را بهم رسانند و
پس خود این اینجا که باشد در هر سال بدانش آموراً موخت و گیشه کشی
و خضری سیان آنها از طرف خود مسورة اینجا باشند تجذیب نشوند و بجهة این
قدرتی که تجذیب این افراد را نمی‌توانند ممکن نمایند و همچنانچه باشند از این
آنها را باشد که اینجا باشند و همچنانچه باشند از این نظر وزارت فرمدند

طرف آنان با حسن استقبال نواجسته و پس از مراسم دعوهای صرفت و
دشوار و بحث بسیار شده جلد کتاب برای کتابخانه ملی دو هم و سوم و پنجم
آبادانی پرداخته و آماده کردید که کتاب خانه ملی آذربایجان است
در این کتب بحث‌هایی که بسیر مور و توجه فراز را برای این کتاب تعییات دینی طوری
نوشته شود که دانش آموزان آذربایجان شوق و نیاز به بخوانند و بازغشت فراوان
آنرا فراغیرند و باین مشکل ناشدیده مملکت بود عبارات ساده نوشته شده و
بیان پاره‌ای از مصلحت کتاب و احکام هر کتابی را قوه کتابخانه مخصوص داده شد

بسالهایی بعد مولوی لردیده است

وزارت فرهنگ امیدوار است بتواند باین ترتیب بکار بگیرد و در کتب
دینی صحیح و ساده برای دشمنان و دشتران آن شنیده کند و نظیفه ای را که از
این ریاضی در پروژه قرار داشت از اکثر دور و تابعی سعادتمند
آئینده بر عده دارد بخوبی این را باید باشند

وزیر فرهنگ
دکتر عزیز احمدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

با نام خداوند بخششندۀ میربان

بخواست خدا سال اول بیان سید. بچه های لذخوب
درس خوانده بودند خوب امتحان دادند و قول شد
حال سال دوم شروع می شود .

۱- خدا

در سال اول آموزگار کارکاری برآمی بچه ها از خدمایگفت:
میربانی های خدارایاد میکرد؛ نعمت های خدارا میمود .
فرخنده و فرشید که بهردو باهوش و ساعی هستند در آیام
تعطیل تا پستان گفته های آموزگار را برآمی هم نقل میکرد.
روزی فرخنده بفرشید گفت بیادت هست

آهوزگار چیزهای خوبی از خدا و از میرا نیها و از نعمتیها
او برای من نمیگفت؛ من از دل و جان خدرا و مت دارم

۴
فرشید گفت آری آمورگار میگفت مادر دیسا بودم
و قتی بدینیا آدمیم ضعیف و ناتوان بودم؛ نه میتوانستم
راه برویم؛ نه میتوانستم شنیم؛ نه میتوانستم حرف بزنیم؛
نه میتوانستم بخوانیم؛ نه میتوانستم بنویسم. خدا امارا آفرید؛
بها چشم داد تا بینیم؛ کوش داد تا بشویم؛ زبان داد
تا حرف بزینم؛ دست داد تا کار بینم؛ پاداد ترا بریم.
پس با ید خدار آله این همه نعمت بمناداد و دوست بذایم
و اورا پرسش نیم.

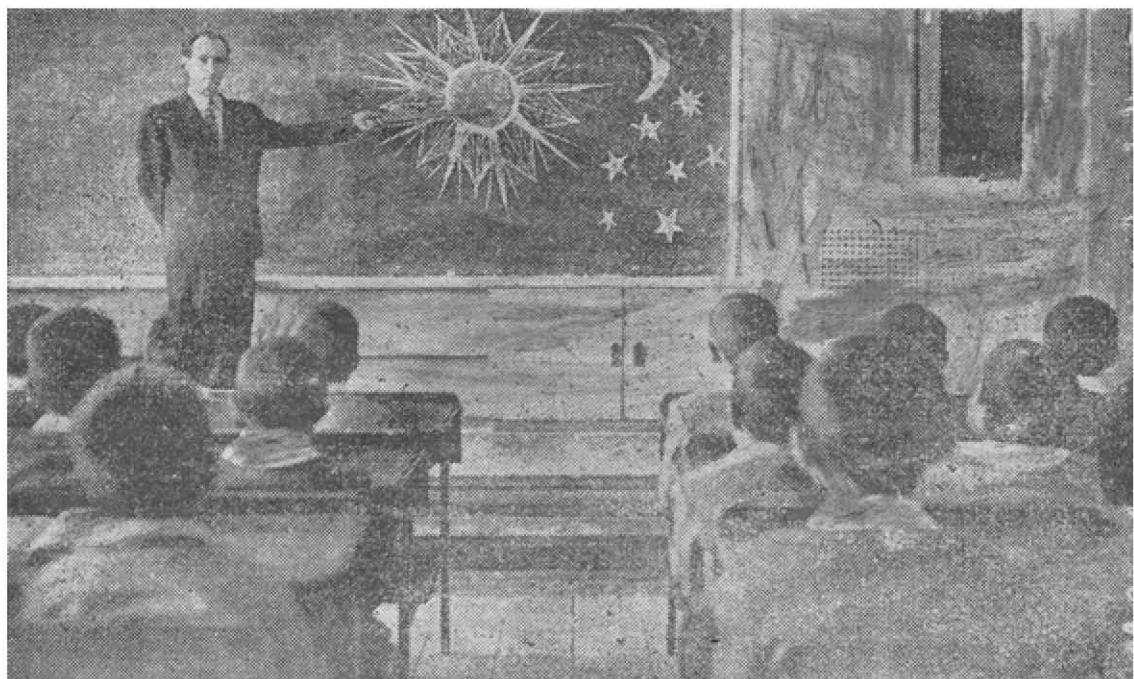

آموزگار میکفت آسمان و زمین خودشید و ماه
و ستارگاری و آسمان و زمین را سماوی و ببرومی زمین میباشد
همه را از داخل کرده است .

پس باشد سعی کنیم خواهان را از پدر و مادر بناهیم با پسر است
بشاپیم و دوست بداریم و ازا و اطاعت کنیم .
فرخند و لفعت راستی این هم بیادت هست که
آموزگار میکفت خدادیده نمیشود !
فرشید لفعت آری خوب بیادم هست .

من چند بار میخواستم پیریم که اگر خدادیده نمیشود پس
چطور اورایشانیم ؟ و از فجا میکوئیم هست ؟

فرح در خداشناسی میدید

فرح برادر بزرگ فرشید در کلاسها می باشد در درس
میخواهد فرح با استعداد و ساعتی بود؛ هرچه می شنید تا
خوب آزما نمی خورد دست بر نمیداشت.

و همی فرشید با فرخنده صحبت میداشت فرح آنجا بود
و آن کفلکور را می شنید گفت بچه های من بخانم دلکش و
شیرین شما گوش میدادم. لذت بزدم. خوشم آمد که
از خدا صحبت می کنید. دلم میخواهد بلذارید من هم با
دراین صحبتها شرکت باشم تا چیزی ای خوبی که یاد کردم
برای شما بگویم. بچه های از این مهربانی خوشحال شدند و از فرق خواهش کرد
با ایشان بشنید و آنچه میداند بگوید.

ماه و خورشید را که افریده است

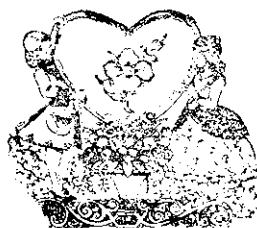
فرح کنست پیش از آنکه هر این دستان
بستان را کان و شنک آسان خشم پیا شاد با خود میگتم
آنها را که درست کردند وقتی ما همراه شدید دیدم که در آسان
مید رخشد با خوش فکر شدید دم که ما هم را خلق کردند ؟
زمانی که بخورشید نگاه دیدم دم بی احتمال را بین خجال
میآفیدم که بخورشید را که افریده داشت ؟
هرگز و بپریز را میدیدم تین فکر برایم پیش میآمد. دم
میخواست این مطلب برآیند
از پدر و مادر پیر میدم لاسخ میدادند همه اینها را خدا ساخته
افریده کار بمه موجودات خدا است .

همه چیز را خدا آفریده

فرح گفت مرآ بدستان گذاشتند یک روز آموختار
از خدا صحبت داشت هن از ذوق و خوشحالی میخواهم
فرماید بر تهم بسخان آموزگار خوب کوش میدادم و
آنها را بخاطر میپردم.

آموزگار میلطفت با پدر و مادر ما و به رحه در دنیا هست
به هر را خدا آفریده است. او از این کونه سخنان
میلطفت و من مانند فرشید با خود میلطفتم خدا بجا است
که دیده نمیشود؟ و از کجا داشته میشود که خدا هست؟
فرخ خدۀ گفت یقین آنرا آموزگار پر سیدی پس
بما هم بلو! فرح لفت از آموزگار وا ز پدر و مادر وا ز
بچه های بزرگتر میپرسیدم. حالا که میل دارم فردا آنچه

شنیده و پادگرفته ام برای شاخواهم گفت .
فرخنده و فرشید از این عدد خوشحال کردیدند
و با مید فرداز هم جدا شدند .

ییچ چیر خود بخود درست نمیشود

فرخنده و فرشید در میان باغ قدم میشود
واز صحبتهای دیر و زبانم هم میلردن نمیکند به صدای
خنده ای گوش ایشان رسید. فرخ که بلند بلند
میخندید از در باغ وارد شده بود و بسوی ایشان میمددید
از همان دور فریاد کرد: چه چار خوبی آور دوام.
بلینید چه قدر قشنگ است.

فرشید بطرف فرخ دید کتابی در دست او دیده از رو
فرخنده بین چه جلد پر نقش و نگاری! چه مکالمهای خوب
و قشنگی!
فرخنده کتاب را فرخ گرفت و گفت: راستی راستی
زیبا و خوب است ای خرازی آور دوی؟

فرخ گفت شای مکنید . ورق بزندنگانه کار نماید
شکلها می قشونک آنرا بینید . فرخنده همان برای بازگردانید
چشم فرشید بـشـکل خـروـسـی اـقـاـدـاـزـدـوـقـ دـادـزـدـ بـهـجـهـ
خـروـسـ خـوـبـیـ ؛ چـلـورـلـشـ مـشـلـ فـلـمـ وـمـشـ مـشـ عـلـمـ استـ
چـلـاجـ سـخـ قـشـتـ وـچـپـرـهـایـ رـنـگـارـلـیـ دـارـوـ ؟
وـقـرـاـبـ کـرـدـ اـنـدـ وـصـفـحـهـ دـیـلـرـشـکـلـ قـوـچـیـ بـودـ . وـصـفـحـهـ
بـعـدـ اـنـ شـکـلـسـیـ وـدـآـنـ صـفـحـهـ دـیـلـرـشـکـلـ جـنـدـ کـرـدـ وـدـرـدـ
بـعـدـ چـلـورـلـشـکـلـ کـهـاـیـ اـرـقـ بـیـزـنـدـ وـدـرـدـ وـرـقـیـ تـیـزـ
مـهـدـیـ وـارـخـوـلـیـ وـزـیـلـمـ اـنـهـالـدـ . فـرـخـنـدـهـ
فرـخـنـدـهـ کـرـدـ وـرـقـ بـزـنـدـنـگـانـهـ کـارـ نـمـایـدـ . کـارـ نـمـایـدـ ؟
کـرـدـ وـرـقـ بـزـنـدـنـگـانـهـ کـارـ نـمـایـدـ کـشـکـلـ کـشـکـلـ بـرـدـ ؟
فرـخـنـدـهـ کـرـدـ وـرـقـ بـزـنـدـنـگـانـهـ کـارـ نـمـایـدـ . کـارـ نـمـایـدـ .

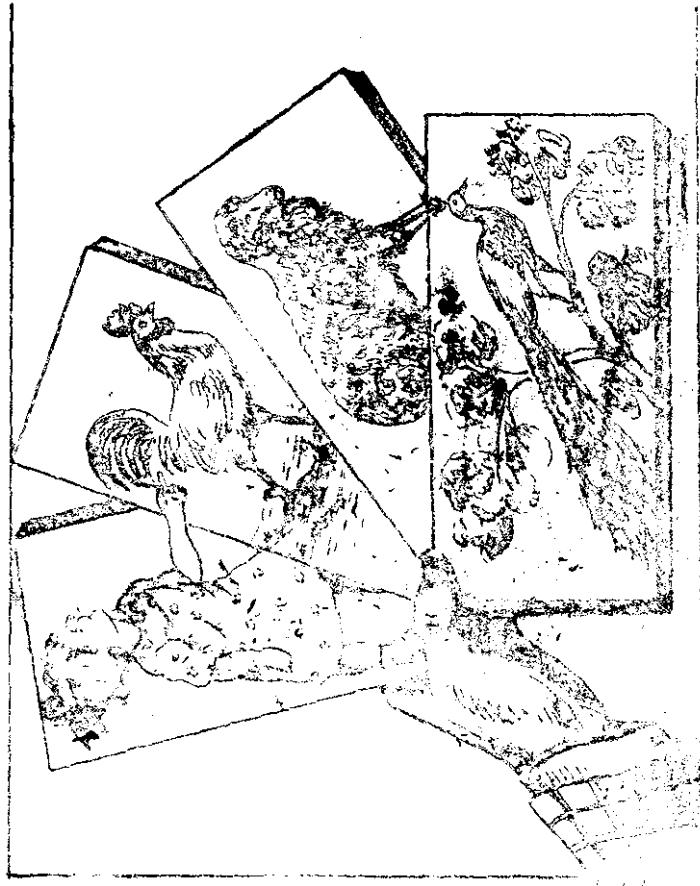
بچه نا قاه فاه خندیدند و گفته این چه حرفی است ؟
چطور هشود چیزی این قشنگی خود بخود درست شد و باشد
و چیکن آنرا درست نکرده باشد ؟ این جلد و این سلسله های
زیبار ایقین کسی ساخته و درست کرده است .

فرخ لفت از کجا میگوئید ؟ مکرها او را دیده اید ؟ فرخند
جواب داد لازم نیست بلطفیم ماعقل داریم یعنیم که بچه چیز
خود بخود پیدانمیشود . هر چیز که بخود دوپیس ازان موجود
یقین کسی آنرا درست کرده است .

وشمی فرحمده و فتح با هم صحبت میداشتند فرشید سهر را
 پایین نداخته بود و فشار برآوردند ورق میزد و با خود میگفتند:
 این خروس قشنگ با این پرایم رنگارانک ،
 این طاووس با این کردن خوشگل با این فرم حیرمندی با
 این تاج طرفی . این قوچ با چشمان سیاه زیبا
 و شاخهای پیچ پریچ همه اینها خود بخود پیدا شده اند
 و به چکس آنها را درست نکرده اند ، چنین حیرمندی با
 کردند نیست . فتح شوخي میگذرد .
 عجب چه حرفی ! این دختر کوچولو ، این کیفیت
 که بدست گرفته ، این گل غمید زیبا که بسرزده این
 لفظها می گلی که بیا کرده همین طور خودش درست شده
 هرگز ، مدرکسی دیوانه باشد که این حرفیست

۱۳
یعنی همه این شکلها را نهادی شید و کتا، آکسی
نوشته و درست کرد و داشت.

فُتح که با وقت نشان زن شید کوش میداد گفت:
بچه ها! چه خوب شد من دیر دزو عدو لرده بودم که
امروز برای شما بلویم از فجا فمینیده میشود خدا هست!
و او همچه موجود است اتر اخلاقی کرد و آمد.

حالا کوش کشید فر شید میکوید این کتاب شکمها
آن خود بخود پیدا نشده آنها را کسی درست نکرده است.
راست میکوید: یعنی چون خود بخود کی خود پیدا نمیشود.
همین با غرابی مینید، این درختها کی نظرنم. این با غریبی
هر شب، این خیابانها کی راست. این شناود
چمنها کی تمسرا، این بوته های گل جور و اجر که هر یک
از روی سلیقه در جای مناسب کاشته و شناودند
آیا خود بخود این طور منظرم و خوب پیدا شد.

درست کرده است ۱۵

فرشید که همان طور با خود حرف میزد و در قلمای کتابرا
پشت سرِ بَم بر میگرداند لفظ هنگام را تفاشی کشیده
او را قراصحانی مرتب نموده، با غرابیم با غبانی درست
کرده است .

فرخ لفت اگر خطابی بونیمده و شکل بی تفاش و بآن
بی با غبان وجود پیدا نمیکند پس حضور میشود که زمین و
آسمان و ستاره و ناه و خورشید و این هم موجود و
زنده و منظم ب آفریدگار موجود شود !!
ازمی خدادیده نمیشود لیکن از دیدن هم وجودات شمار چنان
هر کسی میفهمد که خدا هست و او همه چیزها را آفریده است .
ختان سبز نظر هشیار بُر و قی فخر میست معنی که کلار

پیغمبر

ما همه بند و خدا هستیم . خدا بند کان خود مهربان
 بند کان خدا باید خوب باشد تا ساعت میلاد شوند .
 خدا اشخاصی از برگزیده کارهای بد و خوب را بردم
 بیا موزنده . مردم را بخواشناکی و کارهای خوب
 رهنمایی کنند و از کارهای بد بازدارند .
 این رهنمایان بنام پیغمبر خواهد هیو زد ، آخر هم پیغمبران ،
 پیغمبر ما حضرت محمد بن عبد الله صلی اللہ علیہ وآلہ ویحشاد .

۱۷

حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ
پیغمبر ما نام نہ ریش مُحَمَّد (صلی اللہ علیہ وآلہ) و نام بدش
عبد اللہ و نام مادرش آمنہ میباشد .
پیغمبر ما (ص) در مکہ بد نیا آمدہ . او از همان کودکی خدا
یکانه را میرستید . از بُت پرستی بیزار بود .. از کارهای
بدوز شست پرہنگ میکرد . بواسطہ اخلاق نیک و رفاقت
پسندید و خوبی که داشت ہمہ اور ادوست میداشتند
و با احترام میگذاشتند .

راستکوئی و اماستداری آن حضرت بقدری مشهور بود
که مردم مکہ اور اهادیں، میخواند

حضرت پیغمبر ص، به شهادت کارهای نیک پیقدم بود^{۱۸}
برستوری میداد اول خودش با آن عمل میکرد.
گفته اند کو دل خرمابرایش مد بود. او را بخدمت پیغمبر
بردنده آلن حضرت نصیحتش فرماید پیغمبر ص، فرمود
کو دکرا امر وزیر برگردانید و فردابیا و رید تابا او صحبت

بدارم
فردا کو دکر بخدمت پیغمبر ص، بردنده با او فرمود
خرما مخوردیکر حزینی تلفت. یکی از ناران پیغمبر
گفت لین سخراچرا دیر و زلف فرمودی!
جواب داد ویروز من خودم خرماخورد و لوحه و شا
ندیدم اپنچه را خودم کرده اهم و پیغمبر از این منشی^{بیسته} نداشت.

- ۴- از گفته های حضرت پغمبر (ص) :
- ۱- از حضرت پغمبر پسیدند خدا چه لسی را از زمینه شتر دوست دارد حضرت جواب داد لسی که میشیر از نه نفعش هر بدم برسد .
 - ۲- دین برپا نظافت و پاکیزگی نهاده شده است .
 - ۳- تهایی از هنرشنی باشدان بہتر است .
 - ۴- دانش مثل کنجی است درسته و پرسش کلیک است .
 - ۵- با قوم و خویشان خود رفت و آمد کنید و از حال فقر ابا خبر بآشید و از ریشان دست گیری کنید تا خدا بشما برکت دهد و برپا داشتمای نیک شما بیفرزید .

۲۰
۱- امام

جواد از براور بزرگ خود محسن پسید بعد از اینکه پیغمبر
از دنیا رفت رهنمای مردم کیست ؟
محسن لفت بعد از پیغمبر ص، امام راه را استراهم دم
شان میدارد و بدراهم دم میفها ندو دستور نامی پیغمبر را
بر همه روشن میازد.

امام، جانشین پیغمبر و پیشوای مردم میباشد.
آنچه خدا از مردم خواسته دبویلله پیغمبر لفته امام
همه را میداند.

امام از همه کس پیغمبر ص، تردد نکرده با حکام دین داشت.

۲- دوازده امام

پر سید بعد از پیغمبر حضرت امام داریم مُحَمَّد لفت

دوازده امام از زین قرار :

۱- امیر المؤمنین علی علیه السلام ۲- امام حسن علیه السلام

۳- امام حسین . ۴- امام زین العابدین علی

۵- امام محمد باقر . ۶- امام جعفر صادق

۷- امام روسی کاظم . ۸- امام رضا علی

۹- امام محمد تقی . ۱۰- امام علی نقی

۱۱- امام حسن عسکری . ۱۲- امام زمان محمد

۲۳ - امام اول

نام شریف آن حضرت علی، علیه السلام نام پدرش
 ابو طالب و ابو طالب عَمِّ کرامی پیغمبر الرحم میباشد.
 حضرت علی، از تهمه هر دان زودتر اسلام را پذیرفت
 و قبل از تهمه با پیغمبر ص، نماز خواند.

حضرت علی پیغمبر او قات بمراه و هنین سعیم نبود
 و از هر دستوری که پیغمبر میفرمود آگاه میشد بدین جنبت
 از تهمه کس با جکام دین دانسته بود.

در خداشناصی و خدا پرستی و علم و دیگر صفات خوب
 و اخلاق پسندیده بعد از پیغمبر کسی مانند حضرت علی نبود
 حضرت علی از چار کان در مانده کان دستگیری میکرد بیویان و
 نیازمند از رایی میبود حضرت علی برای کوکان میتم مثلاً پیغمبر مانند بود.

۲۳ ۴- از کلمات حضرت علی^ع

از امیر مومنان علی علیه السلام سخنان بسیار شیوا
و رسار سیده است.

چند جمله از سخنان کوتاه آن حضرت در اینجا بفارسی نقل می‌شوند:

- ۱- داشت شخص پست را بلند میکند و نادانی شخص بلند را پست میکند.
- ۲- علم از مال بهتر است زیرا علم ترا حفظ میکند و مال را تو باید
محافظت کنی.

۳- امید و اربخدا باشد و بس، از هیچ چیز خبر از فناهان
خود بینا ک نباشد. کسی که نمیداند بانید از یاد و لر فتن
تگ ندارد و لئن که میداند بانید از یاد و داوی شرم کند.

مَدْرَوْهَا وَخُودْرَا دَوْسَتْ بَدَارِيدْ
وَبَانَهَا الْمَلَكْ لَكَنِيدْ

مَادَرْهَا رَاوَرْدَا مَسْنْ خُودْرَوْرَدْهَا وَازْتَيَانْ خُودْبَا شِيرْدَادَهَا
تَازْبَانْ بازْكَرْدَهَا يَكِيمْ وَبَرَاوَا افَادَهَا يَكِيمْ .

پَدَرْ بَرَامِيْ مَانَنْ مَيَا وَرَدْ ، لِبَاسْ مَيِّزَرَدْ ، بَكَالَتَابْ مَيِّدَهَا
تَامَدْتَيَانْ بَيَا يَكِيمْ وَدَرَسْ بَخُونَيَّمْ .

پَسْ لَمَادِيدْ مَدَرْوَهَا دَوْسَتْ بَدَارِيدْ وَبَرَحَرَهْ پَيَا لَيَنِدَاطَاعَعَيْهِ
قَرَآنْ بَاسَفَارَشْ لَرَدَهَا كَهْ بَدَرْوَهَا دَنَلِيَ لَكَنِيدْ . آهَنَارْ زَرَجَانِيمْ
اَلَّا سِرْ وَرَجَحَرَشَدَهَا آهَنَارَا پَرَسَارَيِ لَيَنِيمْ وَبَانَهَا وَرَشْ لَكَنِيدِيمْ .
پَغِيمْ بَهْرَهْ فَرَمَوْدَهَا : « هَرَكَهْ بَايَدَرْوَهَا دَرَشْ فَهَرَبَانِي لَهَذَهَا اوْرَا
دَرَبَشْتْ جَاهِيدَهَا » .

بَامَادَرَخُوكَيَشْ عَهْرَبَانِيَشْ آهَادَهَا خَدَتَشْ بَعَلَانِيَشْ

با پشم او بـ گـرـدـرـا اـرـطـاعـتـ او سـجـسـرا
چـونـ اـيـنـ دـشـوـنـدـ اـزـ توـخـرـهـ خـرـشـدـ شـوـدـرـ توـخـداـهـ

آموزگار بگردان ماتحت وارد

آموزگار برای مازحمت میکشد، هر روز نیم درس میدهد،
درس روز پیش از زمانی پرسد، تادانا و خیر فهم شویم پس یاد
آموزگار را وست بداریم و اطاعت کنیم.
اما هم فرموده است: آموزگار بتو درس میدهد تادانا شوی
پس او بگردان تو خلی حق وارد باید او را احترام کنی، وقتی
درس میدهد رویست با او باشد و بجا هی دیگر نگاه نکنی.
آنچه میگوید درست نیست هی، در حضور را باید وان

۲۶
حَرْفٌ تُرْنِي وَصَدِ اِبْيَتْ رَا بِلْنَدْ لَكْنِي، پِشْ سَرْ شِهْ بُلْوَنِي،
اَكْرِ اِيْطُورْ رَفَارْ كَنِي قَرْ شَنْتَكَانْ دَنْ دَخَانْ خَوْ اِهْنَدْ فَتْ
كَهْ تُوْ شَا كَرْ دَخْبَنِي بُودْه اَمِي .

دَكْوْجَهْ جَوْ مِيرْوَيْ بِلْكَتْ مَعْقُولْ كَذْرَكَنْ وَمُوْدَبْ
مِيلْوَشْ كَهْ هَرْ حَهْ كَوْيَدْ اِسْتَادْ كَيْرِيْ تَهْسَهْ رَابْحَامِيْ يَادْ

خَدَا پَاكِيْزَهْ كَانْ زَادْ وَسْتْ مِيدَارْد

وَرْ قَآنْ مُجِيدَه اَسْتْ كَهْ : خَدَا پَاكِيْزَهْ كَانْ زَادْ وَسْتْ مِيدَارْد .
پَيْغَمْبَرْ فَرْ نَوْدَه اَسْتْ : « پَاكِيْزَهْ بَاشِيدْ كَهْ دِين اِسْلَامْ پَاكِيْزَهْ مَسْتْ »
ما بَايْدَه بِهِشَدْ خَرْد رَا پَاكِيْزَهْ تَكَاهْ بَهَارِيْمِ . دَسْتْ وَرَوْ رَا بَايْ آبْ پَاكِ
وَتَهْيَرْ لَشَوْهِيمْ وَبَايْرَهْ پَاكِ خَشَكْ كَيْمِ . وَنَدَانْهَارَا بَامِسوْكِ بَشَوْهِيمْ .

حوله و مسوک و شاهزاده گیری است تعالیٰ ۲۴ خشم، میان کوچه و
درسه و در صحنه خانه آب دهان و بینی تغذیه و هشیمه برای این کلی
و تعالیٰ مخصوص همراه داشته باشیم، بر رو دیوار خبر تو سهم،
کتاب و فقر و یکی خود را تمیز نکنند از هم از جهت پاک
پاکیزه باشیم تا بدستور اسلام عمل کرده باشیم و خدا ما را دوست

بدارد.

دریاب سحر کنار جورا پاکیزه بیوی دست و رورا
ما حوله پاک خشک کردنی پس شاهزاده بزرگ بیوی و ابرو
و پاکی دست کوشک نه دست داند ترا چه هر ثبت هست
کرجامه کلیم یا که دیبات چون پاک و تمیز بوزیبات

نظم و ترتیب در زندگانی لازم است ۲۸

خدا همه چیز را منظم آفریده، از اینجست هر چه خدا و ند آفریده
زیبا و بجا می خود نیکوست و ما هم وقتی زیبا و نیکو خواهیم بود
که منظم باشیم.

شخص منظم آنکه صبح زود از خواب برخیزد، سر ساعت
دمخان کار حاضر شود، کارش را درست انجام دهد، مثلاً:
اگر داشت آموزاست در شراب موقع حاضر شوند، اسباب
کارش را خوب نگهدارد، هر چیز را جای معینی داشته باشد
هیمن که کارش را کرد، هر چیز را بجا می خود ش بگذارد.

حضرت پیغمبر هر وقت که میخواستند از خانه بیرون روند،
سر و صورت و لباس خود شان را مرتب میکردند و بیرون پیشنهاد
و میلکهند: و خدادوست میدارد که انسان وقتی از خانه

بیرون میرو دسر و وضع خود را نیکو و مرتب کند^{۲۹}
در آینه خویش را نظر کن پاکیزه باس خود بر کن

آداب غذاخوردان

شناگردی از آموزکار پر سید در دین اسلام برای غذاخوردان
چه دستوری هست؟

آموزکار گفت: باید سفره و طرف آب و خدا پاکیزه باشد
ما انسان خوب کرده شود غذاخورد پیش از خدا داشت
و دهان را با آب پاک بشوید، همین کار بخواهد شروع بخورد کند
با گفتن سیم اند خدار را باید نمایید، از طرفی که جلو و تشت است
خدا بردارد، یا مازه خوراکش خدا در طرف بریزد تا نیخزد و شکم

در طرف باقی نماند، تند تند خود را، لقمه را کوچک بردارد،
و خوب بجود در موقع جویدن از دهان و میانی نفسها می بلند
کم شد و بدست و دهان دیگران نگاه نکند، پیش از آنکه خوب
سیر شود دست از غذا بکشد، پس از تمام شدن غذا با
لختن احمد نمایند خدا را بجا آورده، در آخر کار دست و دهان را
با آب پاک بشوید و دندانها را اخلاقی کنند.

به شاگردان لفشد: چه آداب خوبی است ما میشه
ما نینها عمل خواهیم کرد.
چون بر سفره ای شستی زنها را مکن دراز داشتی
زان کلائی بخواه پوشید است بر کاشت دیگری هم برداشت

۳۱ بادب باش تا بزرگ شوی

بادب را دب سپا و کشی لی ادب با هزار کس تنهاست
 بزرگان دین گفته اند: «هر له بحمد ایمان دار و بزرگوار و
 بخوب است، با مردم بادب نخن میکوید و نخنان
 نزشت بر زبان نمیآورد؛
 پیغمبر اکرم فرمود: مسلمان بدگیران گوش و کنایه نمیزند،
 دشام نمیدهد، نفرین نمیکند، بی شرمی نمیکند.
 چون بادب قیزناشی نزد همه کسر عزیز باشی

قدرت فیح و حب را بدانید

دینی خوش است و مال غیر است و تن پر لیکن فیح بهم چیزی نمی شود
با کسی که انسان دوست و یقین شد باید بظیفه دوستی و رفاقت
عمل کند، احترام او را نگاه دارد، پشت سرش بدگلوبید و در کارها
با او همراهی و با او مکاف کند.

علی علیه السلام فرمود: «دوستان یک جاند و چند تن
و گفته اند که: دوستان باید مانند حلقة های یکت زنجیر یا هم
پیوسته و مثل قندانه های یکت شانه با هم برابر باشند.
حکیمان گفته اند: «حرث نه کس کو چک مشمار: پادشاه،
عالمند، دوست، اگرچه پادشاه را راعیت نکنی بدناییت
میرسد، اگرچه عالم را راعیت نکنی بدینیت زیارت میرسد و اگرچه
دوست را راعیت نکنی بردا نکنیست زیارت میرسد.»

وقت شانس باشید

آیا میدانید چه بعضی اشخاص در کارها جلو میافند و بعضی عقب
مینماقند؟

کسانی پیش میروند که وقت شانس دو هر کار را در وقت خود منگشته
هستند که قدر وقت داشت و انسان فیض خود را نداشت
هر چیز روز دوست از نان شاید که بدست آید آسان
ور وقت رو دوست از نان باید سعی کنند تا هر چیز بر زبان
علی علیه السلام فرمود؛ و تبرکس در زمان کوچکی علم نیاموزد
در بزرگی جلو نمیافتد.

شما باید وقت را بشناسید، بدآنید که در هر ساعت چه در کی
دارید و در آن ساعت برای آن درس حاضر باشید.
ساعتها فی را که در خانه هستید قسمت کنید، هر ساعت را برای

کاری قرار دهید و در آن ساعت آن کار را بگذیند، ساعتی که
سجانی و عدد و مید همید بدون یکد فیض پس و پیش حاضر شوید.
در دین اسلام برآمی ہر عبادت وقتی معین شده و می از
از آداب اسلام وقت شناسی است.

چکونه باید با هل خانه رفاگر

و طیفه ما این است که هر کس در خانه از ما بزرگتر است اور ا
احترام کنیم و بزرگدام از ما کوچکتر نباشد با اینها مهرمانی نماییم
که پغمبر فرموده است: «بزرگان خود را احترام کنید و با خود ا
مهرمانی نمایید».
اما معمول فرمود: «بزرگ بجا می پدراست».

و پیغمبر فرمود: «کو دکار نزاد و سُت بدارید و ما آنها هر یاری
کنید و اگر آنها وعده ای دادید بوعده خود وفا کنید.

علی علیه السلام فرمود: «اہل گستاخانه هر کاه با هم
باشد و بهم محبت کند خدا آنها خیر و برکت میدهد و اگر باهم
دوشمن شوند و بهم بدی کند خدا خیر و برکت را از آنها میگیرد».

باز زیر دست مان هر یاری باشد

چون زیر دست می تیب بخواهی زیر دست مان را همینکه دار
خدشکاران شب و روز در هوا می سرد و گرم برای نامحبت
میگشند با پری یا آمان لطف و محبت داشته باشیم.
ما باید همیشه در نظر داشته باشیم که خدشکاران نیز چون مانند

از کارزیا خسته میشوند، از گرگلی و شکلی، سرما و کرا
 رنج می بردند و مانند ما احتیاج بوسائل نمذکانی دارند.
 بنابراین وظیفه ماست که آنها را بیش از اندازه بچار و ادار
 نگینم و در بر از رحمتی که برای مامیکشند اسباب آسایش
 آماز را فراهم سازیم تا خدا با ما مهر بانی کند.
 دل زیردهستانی بیشتر مباداکه روزی شوی پرده
 خم زیر و ستار پرور بخیار بترس از زبردستی فرکا

خوش خود خوش شر باشد

حکایت کرد و آنکه : عیسی و یحیی که هر دو پیغمبر بودند روزی
بیکدیگر برخورد کردند .

عیسی بروی یحیی تقسیم کرد، یحیی گفت : « چرا سرگرم خنده‌ی
ملر خودت را از عذاب خدا مینمیدانی ؟ » عیسی گفت،
« تو پر اچره ات گرفته است ؟ ملراز رحمت خذانایمیدی که
یحیی گفت : « ناوارجی خدا بر سر به سینیم حق بالکیت »
خدابانها پیام داد که :

« هر کس خلق و خویش نیکو تراست زردم من محبوب تراست ». پیغمبر فرمود : « بهترین شما آنها یند که اخلاقشان نیکو تراست
و با مردم بهترالفت می‌باشند » .

علی علیه السلام فرمود : « شخصی با ایمان خوشنود است .

۳۸
باغ خندان گل خندان است ^{خندان آیین خرد مندانست}
به که چون بق در خشان پاشی تاکه باشی خوش فخردان باشی

مردم آزار مسلمان است

نیت از راصول دینای یه سچ بدتر ز مردم آزاری
هر که نیخواهد روز خوش به بینید باید دل مردم را نز جاذ
واز وجود او و به بندگان خدا آزار نرسد خدا بند و ای رادو
میدار دله دیگران ازا و دخوش باشد .
پغمبر اسلام فرمود : « مسلمان کسی است که مسلمان
از شر او آسوده باشد و از دست و زبانش مکنی آزاری ننمد »

بچه‌هایی با ادب بدخونی و بدر فشار می‌نمیگشند و سبب
 ناراحتی افراد خانه نمی‌شوند یا موقع بازی در خانه گذشتند از
 کوچه مسر و صدراه نمی‌بازند و کرد و خاک بلطف نمیگشند و
 همسایه‌گان را ناراحت نمی‌بازند و در فشار و لغشار باد یکران
 بی احترامی نمیگشند زیرا همه‌این کارها مردم آزار می‌است
 و مردم آزار را خدادوست ندارد .

از آزادن حیوانات پر نماید
پس غیره فرمود: «زندگی بجهنم رفت برای اینکه کربه ای عذر کرد
نه باش غذا داد و نه آزار ناکرد که خودش غدانی بدست آورد
ما ان حیوان مرد».

نقل کرد و اندکه: حضرت موسی پیش از آنکه به سغمیری برسد
گوسفید پهرانید و با گوسفید آن مهر باشی میکرد. یکروز گوسفید
از او کرخت: موسی آنقدر دنبال آن دید که خسته شد
بهینکه باش رسید، نه در شتی کرد و نه حیوان را زد؛ آنرا بغل
گرفت و دست به پیش میکشد و میلتفت: امی حیوان،
بر من محبت نیامد و مرای نمهد و اندی چرا خودت را جست
افخندی؟)

موسی چون این اندازه مهر باش بود باش مرتبه بلند رسید

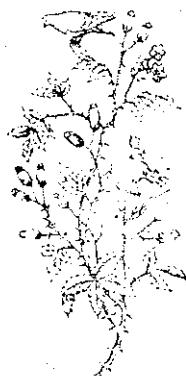
راستگو سر فرار و محرم است

تا پیشیه شست راستگویی هرگز نبرای سیاه روئی
پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود: «راستگویی به نیکوکاری رہنمائی
میخند و نیکوکاری انسان را بهشت میرساند، ولی دروغ
آدمی را براه بدی بردو بدی او را بجهنم میکشاند.»

در قرآن مجید بهم جا از راستگویان تعریف و تجید شده، بعضی
اشخاص را مانند ابراهیم و یوسف قرآن مخصوصاً نام برده که بسیار
راستگو بودند و درباره دیگرگویان قرآن فرموده است:
«کسانی دروغ می بینند که بآیات خدا ایمان ندارند؛ هفت
از پیغمبر را پیدا ند؛ کمال انسان چیست؟ فرمود: «راست
و نوافق حق علی کردان»، پیغمبر فرمود: «میخواهید بدایید از نعمت
گناهان بزرگتر کنند ام است؟»

۴۲

برای خدا شرکت ساختن، پر و مادر ارجاندند،
دروغ لفتن» عیسی فرمود: «الله دروغ میکوید احتراس
از میان میروند. بر علس شخص را تکورا بهم دوست دارند
و با واعتماد میگذته.

۴۳ اژدر استی

مردمی بود راستگو و باحقیقت، پنجاه اشرفی پول داشت
 و بزیارت خانه خدا میرفت و بین راه فردی جلو او را
 گرفت و گفت: «پول نقدچه داری؟»
 مرد با چال راستی گفت: «پنجاه اشرفی». فرد گفت:
 «بده به عزم». مرد آنها را درآورد و داد. فرد پولهارا شمرد
 و دید فرست است، از اژدر راستگوی آن مرد حاشی منقلب شد
 و از فردی توبه کرد و پولهارا بآن مرد پس داد و بهمراه او روانه

خانه خدا شد

است در است که هنروری در حساب از همه بهتر باشی
 بخطاطی اکبر کاوه گیم تسازی
 ۱۳۲۸

الله ينفعك تعلق (دار

بـ حـسـنـيـ دـرـتـارـجـهـ بـ رـاـمـ